

Cô B n Ch a K p Thân

Tác Giả: Cam Li Nguy n Th M Thanh
Thứ Ba, 20 Tháng 4 Năm 2010 09:48

Minh n m tay tôi. Tôi gi t mình khi c m nh n bàn tay Minh r t l nh

Tr c 1975, tác gi t ng vi t nhi u truy n ng n cho tu i h c trò trên bán nguy t san Tu i Hoa và các truy n dài xu t b n b i T Sách Tu i Hoa (h n v n t p t c ph b n trên trang m ng T Sách Tu i Hoa: <http://tuoihoa.hatnang.com>.) Sau 30/4/1975, Cam Li không vi t n a, ch chuyên làm công vi c nghiên c u khoa h c. Đ nh c t i M t năm 2003. Cam Li đ n v i gi i th ng "Vi t V N c M " và đã góp nhi u bài giá tr . Sau đây là bài vi t m i nh t.

1.

M t ngày mùa xuân t i San Jose, California.

Tôi g p i Bác sĩ Ohara. Chính ông là ng i nh n ra tôi tr c.

- Tôi nh là đã g p ch t i Vi t Nam, có đúng không?

- Th a ông, ông có m t trí nh th t tuy t v i. Hôm y tôi ch nói chuy n v i ông có m y câu, không có gì đ c bi t, v y mà ông v n nh .

- Có ch , r t đ c bi t. Đ i v i tôi, nh ng ai, nh ng gì có liên quan đ n ng i đ ng nghi p kh ái c a tôi, bác sĩ Minh, tôi đ u nh và tr n tr ng. Cho dù là nh ng ng i b n không thân c a bác sĩ Minh...

- Vâng, th a ông, tôi quen bi t Minh quá ng n ng i. Chúng tôi ch a k p thân...

- Nh ng n u gi đây ch v n còn nh đ n cô y thì ch đã là b n thân c a cô y. Tôi cũng đã t coi mình là ng i b n r t thân c a cô y, dù chúng tôi r t ít đ p g p nhau, ch liên l c qua internet đ làm vi c. Bây gi thì ch ng trình nghiên c u b nh s t xu t huy t Dengue c a chúng tôi v n ti p t c r t t t. Vâng, tôi v n nói đó là "ch ng trình h p tác c a chúng tôi". Nó v n ti p t c. N u ch quan tâm, hôm nào xin m i ch đ n thăm vi n c a chúng tôi.

2.

Tr ng Gia Long...m t ngày Ch nh t, năm 2000

(Th t s thì ng i tr ng đã đ i tên khác t sau ngày 30 tháng 4 năm 1975)

Tôi ng i c nh m t ng i m , tu i kho ng b ng tu i tôi. Ch có mái tóc c t ng n nh tóc búp bê, r t đ th ng. Th ng thì cha m c a h c sinh khi đi h p đ c m i ng i t i ch ng i c a con mình. Do đó m i ng i có thói quen g i nhau b ng tên c a em h c sinh y.

Tôi cũng theo l này, nhìn tên h c sinh đ c vi t trên bàn, g i ch b ng tên Minh. Ch g i tôi tên M . Đ n gi n nh v y. Th là chúng tôi quen nhau.

Cô B n Ch a K p Thân

Tác Giả: Cam Li Nguy n Th M Thanh
Thứ Ba, 20 Tháng 4 Năm 2010 09:48

H c sinh ngày x a, đi h c tr ng công, có nghĩa là đã qua vòng thi tuy n, có nghĩa là h c sinh gi i. Ngày nay cũng th thôi, s tuy n l a có ph n khó h n n a. Chúng tôi h u nh không th c m c gì, ch chào h i xã giao, nói v nh ng ho t đ ng s p t i c a H i Ph huynh h c sinh đ mình có th tham gia, r i... ai v nhà n y, đi làm ki m c m.

Ng i ph n mà tôi ng i bên c nh su t nh ng k h p ph huynh h c sinh, ngoài mái tóc “bom bê” còn có m t g ng m t th t gây th và vui t i. Nh ng hôm nay thì th t s tôi mu n h i thăm ch không b ng nh ng l i xã giao thông th ng. B i vì hôm nay thì trên g ng m t y, nét h n nhiên đã bi n m t. Ch c tránh nhìn tôi, đôi m t nh có khói che ngang. Tôi ng p ng ng, không bi t b t chuy n nh th nào. Tôi trách mình th t đ . Hình nh trong tôi ch có nh ng công th c toán h c, nh ng bài nghiên c u th gi i c cây, các loài đ ng v t, và m t th gi i vi sinh. H u nh tôi ch a h bi t làm m t bài th , ch a vi t đ c m t m u truy n ng n.

Th nh ng, cu i cùng tôi cũng đã m l i đ c. Ai dù v ng v đ n đâu, cũng có nh ng lúc xu t s c nh v y ch ng? Đó là lúc Minh đ ng d y, ngay khi cô giáo cảm n và ch m đ t bu i h p. Minh đi nh ch y. Tôi đi nhanh sau Minh, g i vói theo nh s mình không có đ p đ nói:

- Ch Minh này, cho mình h i thăm m t chút.

Minh h i kh ng l i, nhíu mày nhìn tôi:

- Có chuy n gì ... v y ch ?

- Hôm nay... có chuy n gì mà... ch Minh không đ c vui? Mình có th bi t đ c không?

- À.., không, không....

Minh v a nói v a đi nhanh ra c a l p. Tôi c m th y mình vô duyên và th a th i h t s c.

Ra đ n hành lang, b ng Minh đ ng l i ch tôi. R i Minh t a vào thanh lan can nh ng i không còn đ s c l c đ đi. Đôi m t Minh đ đ n lên, r i b ng nh b t tung ra t hai khóe m t, nh ng gi t n c m t lẫn dài xu ng má.

Tr c m t tôi, Minh không gi ng nh m t bà m c ng r n, mà là m t cô b n nh c a th i h c sinh. Th i h c sinh c a tôi... ó đó, tôi đã bao nhiêu l n an i nh ng ng i b n nh c a mình. Nào là nh T nh Tâm l n h n tôi hai tu i mà y u đ u i h n tôi r t nhi u, hay quên bài vì thu nh T nh Tâm b xe đ ng vào đ u làm kém trí nh ; m i l n T nh Tâm làm bài b đi m th p, khóc s t s t thì tôi l i là đ a an i b n. Tôi h u nh ch a đ c h ng th a thuê ni m vui đ c đi m cao là gì, b i nh ng lúc tôi đ c đi m cao thì bên c nh tôi, nh T nh Tâm l i đang khóc... Nào là nh Thanh H ng không ch u đ i bàn vì không mu n xa tôi, nó cũng khóc t t ê làm tôi ph i xin th y đ ng cho nó đ i ch , làm th y c i m y con nh h c trò nhi u chuy n. Nào là nh Xuân Dung hay khóc vô c , tôi c ph i cho nó m n khăn tay lau n c m t, đ r i sau đó nó l i c i khanh khách, th t là gây th “vô...s t i”.

, tôi ph i làm sao đây v i m t cô b n nh ... mà đã l n, nh th này?

Cô B n Ch a K p Thân

Tác Giả: Cam Li Nguy n Th M Thanh
Thứ Ba, 20 Tháng 4 Năm 2010 09:48

Nh ng ng i đi h p đã v g n h t. Hành lang v ng v . Chúng tôi đ ng bên nhau. Minh l c đ u, th ra nhè nh . Ch ng nh c m xúc đã l ng xu ng. Minh tr l i s bình tĩnh. B ng gi ng h i nghè n, Minh nói:

- Ch có mu n nghe chuy n bu n c a mình không?

Tôi g t đ u:

- N u ch Minh không ng i, xem mình nh ng i b n đ c không?

- Thì... Minh đã xem ch nh b n r i. Ch đã h i han Minh, t c đã là b n.

- V y thì không có gì ph i rào đón n a nhé!

(Ô, làm m t ng i b n, đ n gi n ch th ! T khi tôi xa nh ng đ a b n nh c a tôi, tôi đã không còn d p nào có thêm b n!!! Nh ng đ a b n cũ c a tôi ? Đ a thì đi theo gia đình đ n m t đ t n c xa xôi. Đ a nghe đâu đã ch t khi g p n n trên đ ng v t biên. Đ a còn l i nh tôi c g ng h c hành leo đ n h t b c đ i h c, r i ra tr ng, theo “l nh phân công” làm cái công vi c “đâu c n thì thanh niên có, đâu khó thì có thanh niên”; có nhi u b n đi đ n nh ng mi xa thăm th m c a đ t n c, đ m t ngày k p th y mình đang lót đ ng cho ng i khác b c lên. Đ a thì khôn ngoan và “th c th i” h n, tìm con đ ng thẳng ti n b ng cách vào Đ ng đ vinh thân phì gia... Tôi t lâu r i ch còn có nh ng ng i “s p” l nh lòng, nh ng ng i đ ng nghi p h i h t, ch có xã giao mà không h có tình c m th m thi t nh h i đi h c).

Đ n l t đôi m t tôi đ lên. Nh ng tôi k m ch đ c. Ai mà l i đ cho ng i mình đang mu n an i th y mình khóc nhè?

- M i, Minh không bao gi mu n đ nh ng chuy n riêng t c a mình làm b n tâm ng i khác. Nh ng mà... chuy n x y ra... m i đây thôi, làm Minh không th nào ch u đ ng n i.

- Hãy nói cho mình nghe đi, s th y v i b t n i bu n.

- Thì... Minh đang t p đ i di n v i nó đây M à, dù th t phũ phàng. Nh ng ch th ng con c a mình, cháu đang h ng h nh phúc gia đình, cha m êm m... mà l i...

Đ n đó thì tôi đã đoán đ c hai ph n ba câu chuy n. Tôi h i nh :

- Có ph i là có chuy n không vui gi a anh ch không?

- Đúng v y. Ngày hôm qua, chúng mình... đã có gi y m i ra tòa đ ly đ .

Tôi nghe gi ng c a chính tôi khàn đ c m t cách k l :

- Vì sao?

- L i là m i mình.

Cô B n Ch a K p Thân

Tác Giả: Cam Li Nguy n Th M Thanh
Thứ Ba, 20 Tháng 4 Năm 2010 09:48

- Không s a ch a đ c sao? Có th c u v n đ c không?

Minh c i chua ch t, h i nhún đôi vai, nói:

- Ch c là không th . Nh ng... mình đã ch p nh n.

Và không đ cho tôi k p nói gì thêm, Minh đi nhanh v phía c u thang, nói:

- Minh cảm n M đã quan tâm. Minh ph i v ăn c m v i con. Minh không mu n nó đ i lâu, nó s gi n.

Đ n ngay đ u c u thang, Minh ngoái l i nói thêm:

- À, g p M lâu nay mà ch a bao gi h i, M tr c đây h c tr ng nào?

- M là h c sinh c a tr ng này.

- A, v y là đã t ng g p nhau mà không nh . Minh cũng là c u h c sinh Gia Long đây. Minh h c ban A, l p 12 A4

- M cũng ban A. L p 12 A2

- S g p l i nhé! T m bi t M .

- , t m bi t Minh....

Tôi đ ng ng ngác, th y mình nh l c l ng sau khi ng i b n đã đi. Tôi l i có m t ng i b n ?

3.

M t tháng sau, cũng ngày ch nh t, h p ph huynh h c sinh.

Tôi b ng khuâng ng i i ch có tên c a con mình, nhìn tr c ngó sau đ o m t tìm Minh. Cô giáo ph trách l p đã b c lên b c, chu n b nói l i chào m ng ph huynh. Minh ch a bao gi đi h p tr . Lòng tôi b n ch n. C m giác gi ng nh h i đi h c, h n b n thân cùng làm m t vi c gì đó mà b b n th t h a.

M t bé gái b c đ n g n tôi. Em bé tr c tu i con gái tôi. Em nói:

- Cháu chào cô ! Cháu là Minh.

Đoán đ c ngay em là con c a ng i b n ch a k p thân, tôi chào:

- Cô chào cháu. M cháu không đi h p à?

Cô B n Ch a K p Thân

Tác Giả: Cam Li Nguy n Th M Thanh
Thứ Ba, 20 Tháng 4 Năm 2010 09:48

- D không. M cháu b nh, không đi h p đ c.

- M b nh th nào? Có n ng không cháu?

- D ... m cháu... ngày nào cũng b nh !..

Bé Minh ng p ng ng. Trên kia cô giáo b t đ u nói. Bé Minh xin phép tôi ra ngoài. Em nh p cùng v i các b n đang làm công vi c gi tr t n i hành lang.

Khi bu i h p ch m đ t, tôi tìm bé Minh nh ng không th y.

4.

M i ngày sau, trong h i tr ng l n c a Vi n Nghi n c u vi sinh Z., thành ph Sài Gòn.

Sau nh ng bài nói chuy n c a m t s chuyên gia y t ngo i qu c, m t bác sĩ Vi t Nam đ c m i lên đ trình bày đ tài v “S t xu t huy t Dengue t i Vi t Nam”. M t ph n tr đ th ng v i mái tóc búp bê và h n h u trong tà áo dài tr ng đang đ ng tr c máy vi âm. Chính là Minh! Và ng i y cũng tên Minh. Minh gi i thi u v m t đ tài h p tác r t l n đ c tài tr b i T ch c Y t Th Gi i, mà Minh là m t thành viên. Tôi nh choáng ng p trong m t ni m vui khó t . Cô b n ch a k p thân c a tôi đây r i! Cô v n kh e m nh và linh ho t. V y mà tôi đã th t giàu t ng t ng, ng r ng Minh đang héo s u trong n i bu n và b nh t t. Tôi vui l m. Nhìn quanh, tôi mu n chia s ni m vui v i m t ai đó. Nh ng tôi h i th t v ng, chùn l i. Xung quanh tôi, nh ng g ng m t ra v nghiêm trang, không, nghiêm tr ng thì đúng h n. À! Tôi đã nh ra, h đang là nh ng nhà khoa h c ???!!!

Trong gi ngh gi a phi n h p tôi có ý tìm Minh nh ng không g p. Tôi h i thăm ng i b n trong ban t ch c, đ c bi t Minh đã lên xe đ đi công tác ngay sau khi trình bày bài nói chuy n.

5.

Ba ngày sau.

Tôi nh n đ c gi y m i đi h p.

Tôi, ngoài nh ng lúc ph i h p hành, mà tôi v n r t l i h p hành, v n vùi đ u trong b n b c t ng c a phòng thí nghi m ho c đi v mi n quê đ làm nh ng ch ng trình y t . May m n cho tôi, dù không có b n thân nh ng còn có công vi c đ tìm vui. Trong cái xã h i h n đ n nh ng ng i khôn k đ i, cũng còn có m t ch náu thân. Hình nh cho dù b t c x s nào, đ d i chính th nào, nh ng ng i làm vi c cho khoa h c cũng tìm th y ni m vui và s hãnh di n. Nh ng lúc ph i “đi h p” tôi th ng b ngoài tai nh ng câu kh u hi u sáo r ng, nh ng l i tăng b c nhau th m ngát mà vô v , ch đ ý nh ng gì th t s vì nhân sinh, vì c ng đ ng. Hôm nay trong bu i h p tôi đ c nghe gi i thi u tên m t chuyên gia ng i Nh t, bác sĩ Ohara, đang ph trách ch ng trình nghi n c u b nh s t xu t huy t Dengue do T ch c Y t Th Gi i tài tr .

Cô B n Ch a K p Thân

Tác Giả: Cam Li Nguy n Th M Thanh
Thứ Ba, 20 Tháng 4 Năm 2010 09:48

Nh ng t ng đ p vào tai th t h p d n. Không ph i cái tên Ohara, mà là cái tên c a ch ng trình. Sau bu i h p tôi c g ng tìm g p bác sĩ Ohara. Tôi chào h i cho đúng phép xã giao r i h i ngay v Minh, m t n bác sĩ Vi t Nam cùng làm vi c trong ch ng trình c a ông. Nh ng tôi ch đ c m t l i xác nh n c a ông là ông có c ng tác v i m t n bác sĩ Vi t Nam, và ông t ch i xin không nói gì thêm v Minh, v i lý do là đ c Minh yêu c u nh th .

Tôi cảm n ông, và l ng l v i n i th c m c... Minh, b n là ai? Tôi v n ch bi t v Minh mô?t đôi đ u quá ít. Chúng mình v n là đôi b n ch a k p thân.

6.

Bu i h p ph huynh t i tr ng Gia Long.

Ch ng i c nh tôi tr ng tr i. Minh không đi h p. Tôi h i thăm cũng không th y bé Minh đ n tr ng đ sinh ho t. Tôi quy t đ nh g p cô giáo ph trách l p, dù bi t r ng h i thăm v cá nhân ng i khác là đ u không nên.

Cô giáo ph trách l p nói ngay v i tôi:

- Đây là tr ng h p đ c bi t nên tôi không ng i nói v i ch , vì tôi bi t em Minh và em M cũng khá thân nhau. Ch có đ u là em Minh không tâm s v i m t b n nào v gia đình c a em. Tôi bi t rõ nh v y vì chính em Minh đã xin tôi gi kín cho. Tôi ch có th cho ch s đ n tho i c a nhà em Minh đ ch g i đ n h i thăm. Xin ch thông c m.

Có s đ n tho i c a Minh trong tay, tôi g i ngay. Tôi đã nghe đ c đúng gi ng nói c a Minh đ u đây bên kia.

- M h ?

- M đây. Minh có kh e không? Sao mình không th y Minh đi h p ph huynh, cũng không g p bé Minh n a?

- Minh...v n kh e mà.

- Không, M nghe gi ng c a Minh h i khác. Minh có chuy n gì ch ng?

- Không!.. không có chuy n gì.

- Minh không coi mình là b n ?

- Minh... có ch . M à, ch c ý ông tr i mu n t i mình là b n đó, cho nên M đã có s đ n tho i c a Minh.

- V y thì Minh hãy nói cho M bi t nhà đ đ n thăm Minh.

Cô B n Ch a K p Thân

Tác Giả: Cam Li Nguy n Th M Thanh
Thứ Ba, 20 Tháng 4 Năm 2010 09:48

- Có... có nên không?

- Sao i không?

-

- Minh???

- V y thì... M hãy đ n ngay đi!!!

7.

T i nhà c a Minh.

M c a Minh, m t ph n tr c kho ng b y m i tu i, ti p tôi. Dù đã n m t n c i i ch s , ki u c i r t th ng g p c các ph n có h c, nh ng bà không gi u đ c nét bu n trên đôi m t. Bà m i tôi đi vào căn phòng gi a. Cách bài trí c a căn phòng làm tôi đoán đây có th là phòng làm vi c c a nhà Minh, có bàn gi y, có máy computer, có đ n tho i. Trên t ng, treo vài b c tranh v các th ng c nh danh ti ng trên th gi i. R i rác đ n s trên giá sách, vài s n ph m m ngh c a Nh t B n, Trung Hoa, Pháp, M ... Tôi c m th y lòng lâng lâng. Cô b n Minh c a tôi, mà tôi đã đ c bi t thêm vài chi ti t, là m t nhà khoa h c! H n đây là nh ng món quà i u ni m mà Minh đánh d u cho nh ng n i Minh đã đ n làm vi c trên b c đ ng s nghi p c a mình.

- M đã đ n?

Gi ng nói quen thu c c t lên sau l ng tôi làm tôi quay i. M t ng i đ ng tr c m t tôi. Là Minh... Minh đó ! Tôi nghe gi ng mình nh i c đi:

- Minh? Minh h ?

- Thì là Minh đây... M kh e ch ?

Tôi hành đ ng nh trong vô th c, ng i xu ng m t chi c gh , đúng ra là tôi đã đ cho thân mình r i t do xu ng m t chi c gh , trong khi đôi m t tôi v n nhìn nh dán c ng vào khuôn m t, mái tóc và thân hình c a ng i ph n đang đ ng tr c m t mình.

Minh m m c i, n c i gi ng nh c a m t n tu, gi ng r t nh và tr m:

- Minh h i M có kh e không.

- M ... kh e, Minh . Minh ng i xu ng v i M đi.

Minh ng i xu ng chi c gh bên c nh tôi. Tôi th y bà m c a Minh thoáng qua bên c a. Bà đang đ a bàn tay lên m t đ lau i .

Cô B n Ch a K p Thân

Tác Giả: Cam Li Nguy n Th M Thanh
Thứ Ba, 20 Tháng 4 Năm 2010 09:48

Minh n m tay tôi. Tôi gi t mình khi c m nh n bàn tay Minh r t l nh, nh th bàn tay y đ c làm b ng đá. Bây gi thì Minh tr l i gi ng nói thanh, cao và vui v nh nh ng l n cùng trò chuy n v i tôi trong các bu i h p ph huy nh tr ng Gia Long.

- Mình nói chuy n đi M .

- , chúng mình hãy nói chuy n.

- M nói sao nghe khách sáo v y? Minh b t c i ch gi u tôi. Bây gi M mu n nghe cái gì, mu n bi t đi u gì thì c t nhiên mà h i nhé. Mình đã m i M đ n nhà thì không có gì ph i gi u gi m M c .

Tôi làm r i m t gi t n c m t lên tay...

- Vi c gì mà M ph i m i lòng nh th này? Hãy nhìn Minh đi. Đ u không có tóc h ? Minh đã có mái tóc gi đ đ i đi ra đ ng. Mái tóc búp bê mà M v n th y đó. Ch có cái này là l v i M thôi nè. B ng đã l n l m r i, hén ! M t đã tr ng xu ng nhi u r i. Không gi u đ c n a M i. H t cách r i. Đã di căn kh p n i... Nh ng Minh v n ch a tr đó ch ! Không b m t ngày nào đâu! Không ti p tay v i s ph n đâu. Ông Ohara có v n đ ng các t ch c và đ ng nghi p c a ông kh p n i đ giúp cho Minh trang tr i thu c men. Nh ng ti n y đâu có dùng h t. Minh đã xin gi i l i cho m t qu t thi n giúp các tr m côi. R i đây con gái c a Minh cũng s ch u c nh m côi.

Tôi l i làm r i n a, m t gi t l . Gi ng Minh v n đ u đ u:

- Nó đã s m m côi cha, r i s m t m n a. M ng c nhiên ? Cha c a nó đã t đ ng b nó ngay khi bi t Minh b b nh. Ngày mà mình t nh l i sau khi gi i ph u trong b nh vi n là lúc anh y vào t n gi ng b nh đ a cho mình đ n ly d ... b o mình ký.

Minh c i đau kh :

- Th t ra là đầu ph i đ i đ n lúc mình b nh. Anh y đã có ý ph n b i mình lâu r i, nay chuy n mình b nh và ph i gi i ph u ch là cái c . M bi t không, ngay lúc đó mình đã mu n ch t, mình không ch p nh n, không ch u đ ng n i. Nh ng cho đ n nay, đã h n m t năm qua, mình không còn c m xúc n a. T t c đ u nh đ c t o hóa s p đ t h t r i. Chúng mình đã ra tòa. Ngay c căn nhà này này, cũng s không còn là c a mình, vì mình ch a h đ c đ ng tên cùng v i anh y. M có ng c nhiên không? Vì đây là căn nhà c a cha m anh y, h đ m ti n t ngoài B c vào mua. Sau khi mình không còn n a thì m mình s đ m bé Minh v v i bà ch không đ đây. M i th s tr v cho anh y. Anh y s tài tr ti n nuôi con, nh ng ch c không đ c bao nhiêu lâu vì bé Minh cũng không còn nh n a. M i, m mình r t đau kh vì s ph n c a mình. Bà b o r ng bà nh ng t ng con s đ c h nh phúc đ bù l i cu c đ i bà đã quá bu n. M mình s ng trong c nh không khác gì ng i góa b a t khi ba mình đi t p k t ra B c và b t tin luôn. Bà nuôi m y anh em mình khôn l n, ăn h c thành tài nh đôi tay c a bà. Sau năm 75, ba mình xu t hi n, sum h p v i gia đình dù ông cũng đã có v con ngoài B c. Ông là m t cán b , quen bi t nhi u, và ông đã gi i thi u mình v i con trai c a m t đ ng nghi p. Chúng mình cũng th ng nhau nh bao nhiêu đôi l a khác và đã c i nhau sau khi mình t t nghi p Y

Cô B n Ch a K p Thân

Tác Giả: Cam Li Nguy n Th M Thanh
Thứ Ba, 20 Tháng 4 Năm 2010 09:48

khoa. Th i gian tr c, mình th t s có h nh phúc. Mình đã thắng ti n trong s nghi p, làm vi c v i nhi u t ch c qu c t . Con c a mình cũng r t gi i, r t ngoan. Bé Minh đó. Không ng ... cu c đ i tr trêu, mình b ung th . Anh y không ch p nh n s th t này. Anh y b t đ u có quan h bên ngoài. Và nh M bi t đó, đã đ n lúc. Vâng, đã đ n lúc!

Bây gi thì n c m t đã r i lã chã trên tay tôi. Tôi b ng đ a m t nhìn ra khung c a s , nh đ tìm xem có cành cây nào không, và trên cành cây đó có chi c lá nào không, m t chi c lá nh trong truy n ng n c a O. Henry, chi c lá cu i cùng, chi c lá c a hy v ng.

Bên ngoài khung c a s , ch là m t kho ng tr ng: m t n n tr i màu xanh.

8.

V n m t ngày mùa xuân t i San Jose và n n tr i v n xanh.

“N u ch quan tâm, m i ch đ n thăm...” Tôi nh i Bác sĩ Ohara. Vâng, hôm nay, tôi s đ n thăm Vi n Nghiên C u c a ông, s nghe thêm v ch ng trình nghiên c u b nh s t xu t huy t Dengue mà ông g i là “ch ng trình h p tác c a chúng tôi”, dù Minh không còn n a.